

Man gif derefter til den næſte Sag paa Dagsordenen, ſom var:

Eneſte Behandling af Indſtilling fra Udvalget angaaende Lovforſlaget om Indfødsrets Meddeleſe med Henſyn til et til ſamme henviſt Andragende.

(Udvalgets Betænkning og Indſtilling findes i Tillæg B.).

Der var intet Vædringsforſlag ſtillet.

Indſtillingen ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Bajer): Den Andrager, om hvem der her er Tale, har gjentagne Gange forgjæves anſøgt om Indfødsret, men vedkommende Kommunalbeſtyrelſe, nemlig i Marſtal, har for fjerde Gang vægret ſig ved at anbefale ham. Den Gang, da dette Andragende kom til Udvalget, havde det nogen Miſtante om, at der ved Kommunalbeſtyrelſens Vægring kunde have gjort ſig partipolitiſke Henſyn gjældende. Denne Miſtante er efter de foreliggende Oplyſninger ikke bleven beſtyrket; jeg jeg udtaler ganſke i Almindelighed, at jeg haaber, at baade den høie Regjering og det høie Thing altid ved Sager om Indfødsrets Meddeleſe ville holde ſig fri for ethvert partipolitiſt Henſyn, og at jeg mener, man bør ſe bort fra, om Anbefaling fra Kommunalbeſtyrelſen mangler, derſom det kunde paavies, at noget Saadant foreligger, at f. Ex. et Sogneraad ikke havde villet anbefale en Anſøger til Indfødsret, fordi han var Høiremand, eller et Byraad en Anſøger, fordi han var Socialdemokrat eller noget Saadant. Det være aldeles fjernt fra os, idet det for os kun gjælder at ſpørge om, hvorvidt vedkommende Andrager er værdig til Indfødsret; om han da, naar han faar denne og dermed den politiſke Valgret, vil bruge ſin Ret i den ene eller den anden Retning, maa være os aldeles uvedkommende, ligesom Lægen, der helbreder Soldaten, ikke ſpørger denne, om han er Ven eller Fjende, om han vil bruge ſin Arm, naar den er helbredet, i den ene eller den anden Retning. Den Andrager, der her er Tale om, har opholdt ſig i Danmark i 13 Aar og har arbejdet ſom Stomager paa forſkjellige Steder, længe her i Kjøbenhavn ogſaa paa Orlogsværftet, og har en Mængde særdeles gode Anbefalinger. Der er næppe nogen Tvivl om, at derſom han, inden han flyttede til Marſtal, havde ſøgt om Indfødsret, vilde han have faaet den. Han er i Marſtal giſt

med en der født Kvinde, er Eiendomsbeſidder i Handelspladsen og ſelvfølgelig ogſaa Skatteyder, og der er noget Ubilligt i, at en Mand, der ſaa fuldtændig kan ſiges at have ſluttet ſig til Danmark ſom ſit nye Fædreland, fremdeles ſkal forholdes Indfødsret, hvorved han faar politiſt Valgret. Den kommunale Valgret har han — mærkværdig nok — fordi det er en Handelsplads, han bor i. Der maa følgelig være vægtige Grunde fra Kommunalbeſtyrelſens Side, hvorfor den ikke vil anbefale ham. Hvilke diſſe Grunde ere, har naturligvis Udvalget haft Veilighed til at gjøre ſig nærmere bekiendt med, men vi have ikke draget dem frem i Betænkningen, fordi det forekom os urigtigt her i denne Sal at drøfte et ſaadant rent perſonligt Forhold. Jeg haaber derfor, at Forhandlingen, hvis der bliver ført nogen videre Forhandling derom, heller ikke vil komme ind paa dette Spørgſmaal. Der finder en Miſſtemning ſted mellem Kommunalbeſtyrelſen og Andrageren, men Udvalget har efter den ſidſte Erklæring fra Kommunalbeſtyrelſen ſaa om, at denne Miſſtemning vil kunne hæves i Løbet af en kortere eller længere Tid. Udvalget vil derfor nødig forcere denne Sag for stærkt, og har derfor ogſaa for ſaa Dage ſiden indſtillet Indfødsretſlovsforſlaget til nændret Vedtagelſe i Haab om, at det ſaa ſkal lykkes ſenere at faae vedkommende Andrager med ind paa et Indfødsretſlovsforſlag, forudſat naturligvis, at der ikke i Mellemtiden kommer til at foreligge Noget, ſom kan veie i modſat Retning og gjøre det mindre tilraadeligt, at han faar Indfødsret. Hermed ſkal jeg anbefale det høie Thing at ſtemme for, at Andragendet henviſes til Indenrigsministeren.

Indenrigsministeren (Singerſlev):

Hvis den paagjældende Mand ſøger Indfødsret, vil det naturligvis komme under Overveielſe, om han kan optages paa Lovforſlaget derom, og det vil derved komme an paa, hvorledes Sagen foreligger til den Tid. Forſaa vidt kan jeg være ganſke villig til at tage det Andragende, der her ønskes henviſt til mig, under Overveielſe. Udvalget har imidlertid givet en Fremſtilling af, hvad der taler for Manden, men ikke anført Nogetſomhelſt af, hvad der taler imod ham, det er alſaa blebet en noget enſidig Fremſtilling. Jeg kan dog godt forſtaa, efter det Standpunkt, Udvalget indtager, at det har gjort dette, og jeg ſkal ikke derfor fordybe mig i Sagen. Dertil finder jeg ingen Anledning. Men den ærede Ordfører henſtillede, at der ikke maatte tages politiſke Henſyn ved Tilbedingen af Indfødsret; dette